

Njerëzit, për nga natyra e tyre, e

duan njeriun që është fjalëbutë, i cili nuk cenon nderin e askujt dhe nuk e lëndon askënd. Ata e duan, njëkohësisht, edhe njeriun e buzëqeshur dhe fytyrëçelur, njeriun mendjemprenhtë dhe njeriun që i këshillon për gjëra të mira. Për këtë arsye, i Dërguari i Allahut, Muhammedi, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të, interesohej për shkaqet që ndikojnë në përfitimin e zemrave.

Për këtë arsye, i Dërguari i Allahut, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të, thoshte:

“Ju nuk do t'i përfitoni njerëzit me pasurinë tuaj, por ata i përfiton fytyra e çelur dhe morali i mirë.”^[1]

I Dërguari i Allahut, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të, gjithashtu thoshte:

“Më së shumti i dua njerëzit që kanë moral më të mirë, që janë krahëlëshuar dhe që sillen butësisht me njerëz, ndërsa më së shumti i urrej ata që bartin fjalë, ata që i ndajnë të dashurit dhe ata të cilët pafajësisë ia veshin turpin.”^[2]

I Dërguari i Allahut, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të, gjithashtu thoshte:

“Mos nënçmoni asnjë punë të mirë, qoftë edhe nëse e sheh vëllanë tënd me fytyrë të çelur!”^[3]

Ai thoshte gjithashtu:

“Buzëqeshja jote në fytyrën e vëllait tënd është lëmoshë, urdhërimi për mirë dhe ndalimi nga e keqja është lëmoshë, udhëzimi që ia jep njeriut që ka humbur rrugën është lëmoshë, heqja e pengesës, e gjembave dhe e eshtrave nga rruga është lëmoshë dhe hedhja e ujit nga kova jote në kovën e vëllait tënd është lëmoshë.”^[4]

I Dërguari i Allahut, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të, thoshte gjithashtu:

“Edhe fjala e mirë është lëmoshë.”^[5]

Ai po ashtu thoshte:

“Ushqeji njerëzit, përhape selamin, ji fjalëmirë dhe falu natën kur njerëzit flenë do të hysh me paqe në xhenet!”^[6]

Marrë nga libri “Muhammedun Resulullah” i autorit Ahmed El-Mezjed

Përktheu: Jusuf Kastrati - Shembulli.com

^[1] Hadithin e transmeton Bezzari (8544).

^[2] Hadithin e transmeton Taberaniu (835).

^[3] Hadithin e transmeton Muslimi (4760) dhe Tirmidhiu (1756).

^[4] Hadithin e transmeton Tirmidhiu (1879).

^[5] Hadithin e transmeton Buhariu (2767) dhe Muslimi (1677).

[\[6\]](#) Hadithin e transmeton Ahmedi (9996).